ELS BESSONS

Ella, com sempre, mirava a través de la finestra com el seu fill Roc de 8 anys jugava sol amb la Kira la gosseta que sempre l'acompanyava.

Quan el seu marit va morir, ella va decidir quedar-se en aquell poblet on es van escapar de l'angoixa de la gran ciutat per viure en plena natura. Res la podia fer creure que tots els seus somnis quedarien trencats el dia que tallant un arbre Cesc el seu marit, quedaria esclafat sotes les branques que els havien d'escalfar durant l'hivern.

Feia dies que li semblava veure al Roc més content i amb moltes ganes de sortir a jugar fora. Un dia al arribar a casa li va preguntar; com és que estàs tant content? En Roc li va respondre; mare tinc un amic, l'he conegut a la vora del riu, diu que té 8 anys com jo i que us coneix a tu i al pare.

La mare va quedar sorpresa però va pensar que era cosa de nens ja que ni tant sols el Roc havia pogut conèixer bé al seu pare.

Al cap d'uns dies el Roc va arribar cantussejant una cançoneta que només ella coneixia, tota angoixada li demana; Roc qui t'ha ensenyat aquesta cançó? El nen li respon; ha estat el meu amic, mare quan el vegis veuràs que s'assembla molt a la foto meva que tens damunt la calaixera.

Ja amb el cor glaçat la mare pregunta; com es diu el teu amic?; i ell respon, Jan, es diu Jan, mare.

Ella no va poder evitar un crit d'esglai. Jan era el nom del germà bessó del Roc que va morir en néixer. La cançó es la que ella els cantava acaronant-se la panxa mentre anava creixent. Mai més la va cantar i amb el seu marit van decidir no parlar mai més d'en Jan per tal de no morir de pena.

Només la unió i la força de dos cors bessons poden fer aquestes retrobades, t'ho pots creure o no, però la història va passar, ni fa tants anys ni va ser tant lluny d'aquí.

M.Dolors Torras
Compètic-1 matí